No. 48. ANUL V. 1 Septemvrie 1902

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în ţară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
» » » 6 lunĭ » 3 | Un numĕr. . . . . 15 banĭ
Pentru anunciurĭ 1 leŭ linia. Mica publicitate 5 banĭ cuvîntul
Manuscriptele nepublicate se ard.

Redacţia şi Administraţia Str. Mânţulésa No. 9, Bucurescĭ.

Eforia Spitalelor Civile din Bucurescĭ.

PUBLICAŢIUNI

La 11 Septembre 1902, orele 10 a. m., se va ţine a 3-a licitaţiune la Eforie, pentru predarea a 67.000 kilo fên şi 43.000 kilo ovĕz, necesar Spitalelor în exerciţiul 1902—1903.

Doritoriĭ sunt invitaţĭ să-şĭ presinte ofertele d-lor sigilate însoţite de o garanţie provisorie de 5%, cunoscênd că garanţia definitivă va fi de 10%.

* * *

La 12 Septembre 1902, orele 10 a. m., se va ţine a 3-a licitaţiune la Eforie, pentru procurarea pânzeturilor necesare Depositului în exerciţiul 1902—1903.

Doritoriĭ sunt invitaţĭ sĕ-şĭ presinte ofertele d-lor sigilate însoţite de o garanţie provisorie de 5%, cunoscênd că garanţia definitivă va fi de 10%.

* * *

La 13 Septembre 1902, orele 10 a. m., se va ţine licitaţiune la Eforie, pentru obiectele de serviciŭ necesare Depositului în exerciţiul 1902—1903, afară de obiectele de lemn, coşurĭ şi periĭ.

Doritoriĭ sunt invitaţĭ sĕ-şĭ presinte ofertele d-lor sigilate însoţite de o garanţie provisorie de 5%, cunoscênd că garanţia definitivă va fi de 10%.

* * *

In ḍiua de 5 Septembre 1902, orele 10 a. m., se va ţine la Eforie, bulevardul Elisabeta, licitaţie publică orală pentru vînḍarea spre exploatare a următórelor porţiunĭ de pădure.

Judeţul Prahova.

1) 433 arborĭ braḍĭ din pădurea proprietăţeĭ Măneciurile, trupul Scheulescĭ, Valea Crasna, garanţie provisorie leĭ 325.

2) 5 parchete din pădurea proprietăţeĭ Măneciurile, Valea Teléjenuluĭ, cuprinse între Valea Orăţiilor, plaiul Orăţii şi restul parchetelor, garanţie provisorie leĭ 600.

3) 7 parchete din pădurea proprietăţeĭ Pleşuva Mică, partea cuprinsă între Valea Măgaruluĭ şi Plaiul cu acelaş nume, garanţie provisorie leĭ 1.000.

Judeţul Vêlcea.

4) 16.684 arborĭ (gorunĭ, frasinĭ, carpinĭ, fagĭ, etc.) Vatra schituluĭ Şerbănescĭ, garanţie provisorie leĭ 300.

Judeţul Vlaşca.

5) 5 parchete din pădurea proprietăţeĭ Bădeniĭ Zădăriciu, garanţie provisorie leĭ 1.800.

Condiţiunile generale pentru exploatarea acestor arborĭ sunt cele publicate în «Monitorul oficial» No. 174 din 1901.

* * *

In ḍiua de 11 Septembre 1902, orele 10 a. m. se va ţine la Eforie licitaţie publică orală pentru vînḍarea spre exploatare a următórelor porţiunĭ de pădure;

Judeţul Prahova.

1) 5 parchete din pădurea Doftăneţu, garanţie prov. leĭ 1.500.

2) 5 parchete din pădurea Neamţu de pe valea Azuga, garanţie provisorie leĭ 650.

Judeţul Romanaţĭ.

3) 18.150 arborĭ seria III Morunglav-Ghioşanĭ, pădurea Morunglav, exploatabilĭ în 6 anĭ, garanţie prov. leĭ 1.500.

Condiţiunile generale pentru exploatarea acestor arborĭ sunt cele publicate în «Monitorul oficial» No. 174/901; iar cele speciale precum şi orĭ-ce alte informaţiunĭ se pot luà la serviciul Bunurilor Eforieĭ, în ḍilele şi orele de lucru.

Art. 68—79 din legea comptabilităţeĭ publice sunt aplicabile acestor licitaţiunĭ.

Cântec pentru „Serbarea pomilor“

Voioşĭ, frumósă ḑi serbăm,
Căcĭ pomĭ sădim şi semĕnăm:
Din miezul sîmburilor micĭ
Daŭ pomĭ înalţĭ, umbroşĭ, voĭnicĭ.

April le-aduce mugurĭ nouĭ
De florĭ şi frunze; maĭ apoĭ
Le légă róde, care, cresc,
Se coc pe rînd şi folosesc.

De cum rĕsar, de cum ’i-am pus,
Să-ĭ îngrijim c’un dor nespus;
Cu miĭ şi sute de tulpinĭ
Să facem satele grădinĭ. . .

Pomĭ roditorĭ, pomĭ roditorĭ,
Sunteţĭ comóră ’ntre comorĭ,
Şi pentru noĭ, muncind mereŭ,
Vom mulţămi luĭ Dumneḑeŭ!

N. Rădulescu-Niger.

Cunoscutul scriitor, Barbu Delavrancea, a ţinut în sala teatruluĭ Naţional din Iaşĭ, o importantă conferinţă asupra cânteculuĭ nostru popular «Doĭna». Dăm şi noĭ resumatul aceleĭ conferinţe, dat fiind competinţa conferenţiarului ca şi însemnătatea subiectuluĭ, pentru literatura nóstră populară.

DOĬNA

Ce este «Doĭna»? De unde vine acest cuvînt cu darul luĭ d'a pătrunde adînc în inima orĭ căruĭ român? — Originea luĭ? Mister. — Şi care e valórea Doĭneĭ în literatura populară? O nesfîrşită controversă.

Dumitru Cantemir, în «Descriptio Moldaviae» ipotetic admite că Daciĭ ar fi numit pe zeul Marte saŭ pe Bellona cu cuvîntul «Doĭna». Cantemir admite acéstă origine întemeindu-se pe faptul că Moldoveniĭ întrebuinţaŭ cuvîntul de «Doĭnă» în cântecele lor privitóre la fapte rĕsboinice. Dar numaĭ pe acéstă observaţie este cu neputinţă să ajungem la concluzia că Daciĭ ar fi ḑis «Doĭnă» luĭ Marte saŭ Belloneĭ. Cantemir nu invócă vre-un izvor istoric, nicĭ chiar vr'o tradiţiune populară. Şi în acest sens nu se află nimic la nicĭ un istoric vechiŭ, roman saŭ grec. Petru Maior crede că «Doĭna» vine de la δήν saŭ δαν, Jupiter; dar nicĭ procesul fonetic, nicĭ procesul istoric, nu pot întărì o asemenea părere.

Boerul Mălinescu dă treĭ soluţiunì: «Donativum, Danubium şi Diana.» E evident că treĭ soluţiunĭ, aşà de deosebite în înţelesul lor, dovedesc că ipoteza este o fantasie destul de naivă. Heliade, într'o notă de sub o poesie a luĭ Arsaki, pare a crede în originea: «Diana-oda.» Intre «Diana», «Diana-oda» şi «Doĭna», e o slabă asemĕnare de consonanţă. In poesia populară, orĭ-care ar fi colecţiunea, nu există nicĭ o doĭnă relativ la vr'o ḑeiţă, nicĭ chiar cu un subiect de vênătóre. Laurian şi Maxim, maĭ în urmă şi Aron Densuşianu, cred că «doĭna» vine de la «doleo», din forma intermediară şi dispărută «dolina». Ceea-ce face pe aceştĭ bărbaţĭ să ajungă la asemenea derivaţiunĭ este convingerea că «doĭna» e cântecul durereĭ, e forma poetică a jaleĭ nóstre istorice. D-l Hasdeŭ opune acesteĭ ipoteze legea generală a limbeĭ românescĭ, susţinênd — şi dreptatea e neclintită de partea d-sale — că din «dol», «dolin» şi «dolina» în românesce nu poţĭ avé decât «dor», «dorin» şi «dorina».

Cihac scóte doĭna din «dwoĭnitza», fluer dublu, firesce gândindu se la versurĭ ca: «din fluer doinaş». Dar, va fi «doinaş», formă istorică vechiă? Pare maĭ mult o creaţiune a luĭ Alexandri. Şi chiar verbul «a doini-doinire» nu este încă dovedit ca un verb vechiŭ. Şi dacă legea luĭ Locke, că orĭ-ce noţiune abstractă derivă dintr'una concretă, este un adevĕr universal, în problema nóstră ideea de „dublu“ o avem deja în abstracţiunea romană şi românéscă de «doĭ», din care ar fi fost maĭ uşor şi

maĭ firesc să se formeze „doina". D. Hasdeŭ simte problema cu mult maĭ profund. D-sa îşĭ dă séma că are de urmărit originea unuĭ cuvînt fundamental, unul din acele cuvinte ce stă în intimă legătură cu originea însĕşĭ a popórelor indo-europene. D-sa se bizue, în admirabilul sĕŭ studiŭ, pe faptul că doĭna în némul românesc are o îndoită formă: «doĭnă» şi «daĭnă». Peste Carpaţĭ există «daĭnă» identic cu „doĭnă". Şi forma «daĭnă» e lumina cu care marele nostru învĕţat pătrunde în cel maĭ adânc întuneric din viéţa celuĭ maĭ scump cuvînt din limba nóstră. Zendicul «daênâ», «dină» însemnéză «lege». Persanul «din» şi armenianul „den" însemnéză «religiune». Intre lege, religiune şi vers, este o străvechie legătură, din copilăria popórelor. Aristot constată că în vechime popórele povesteaŭ evenimentele istorice şi formulaŭ legile, civile saŭ religióse, în versurĭ. Agatirşiĭ, cu mult înaintea Dacilor în Dacia, păstraseră forma versuluĭ pentru lege şi istorie.

Dar zendicul «daênâ» şi lithuanul «daină» este şi «cântec tradiţional». D. Hasdeŭ, sprijinindu se pe cercetările luĭ Weber, alătură la cele de maĭ sus şi cuvîntul «dhainâ», din cel maĭ vechiŭ dintre cântecile vedice, eşit din rădăcina «dhi» a cugeta, zendicul «di» a vedé.

Ast-fel d-sa ajunge la concluziunea că Romaniĭ aŭ găsit cuvîntul «doĭnă» în Dacia, cuvînt străvechiŭ la Dacĭ; adăogând şi faptul, susţinut şi de Michelet, că poporul roman — nu e vorba de clasa cultă — erà un popor care n'avé înclinare la cântece—, musică saŭ poesie. Poporul românesc, plămădindu-se, din învinşĭ şi învingĕtorĭ, a luat cântecul «Doĭna» de la Dacĭ.

Dacă originea cuvîntuluĭ este aşà de controversată, genul retoric-popular nu este maĭ puţin discutat. Ce este „Doĭna" ? Cum s'ar limpeḑi de cele-lalte felurĭ de poesiĭ populare, în trecut şi astă-ḑĭ ? Eacă a doua întrebare, iarăşĭ grea, iarăşĭ nelămurită. Alexandri afirmă că «Doĭnele sunt cântece de iubire, de jale şi de dor, plângerĭ duióse a inimeĭ Românuluĭ în tóte împrejurările vieţeĭ sale». Antonin Roques, în volumul sĕŭ «Chants Roumains», scrie: «La Doïna est un chant qui tient de l'élégie, de l'ode et de la ballade». Costake Negruzzi, îmbinând versurĭ populare cu versurĭ personale, se încercă a semnalà doĭna ca un cântec în genere de plăcere şi în deosebĭ de iubire. Voĭnicul momesce mândrele cu doĭna. Mândrele convinse îĭ cer să-ĭ cânte doĭna. Simeon Florea Marian în fruntea doĭnelor, culese de prin ţinutul Suceveĭ, gura Humoruluĭ, Rădăuţ şi Dorna, imprimă cuvintele luĭ Alexandri. Ión Urban Iarnik şi Andreiŭ Bârsan, în minunatele «Doĭne şi strigărĭ din Ardél», însoţit de un glosar preţios din o mulţime de puncte de privire, traduce «Doĭna» cu «chanson, poésie mélancolique». G. Dem. Teodorescu se exprimă ast-fel : «doĭnele şi plângerile cântate cu melancolie lângă mormîntul repauzaţilor saŭ în singurătatea pădurilor, în contact cu natura măréţă sub influenţa indignăriĭ în

contra nedreptățiĭ sórteĭ, sărăcieĭ și asupririĭ». D. Hasdeŭ, chiar și d-sa, nu determină lămurit valórea eĭ în cuvintele: «Doĭna nu este propriŭ ḑis jalnica elegie — en longs habits de deuil— ci scurtă ca și sentimentul, doĭna este expresiunea sentimentuluĭ sub tóte formele: tristețe, bucurie, iubire saŭ ură, entusiasm și desperare, pace și rĕsboiŭ, dar în tot-deauna avênd în ea o notă de dor, de dorință, de așteptare». Semnalărĭ, saŭ vagĭ saŭ prea generale. Afară de Costake Negruzzi, care face din Doĭnă un cântec de veselie și de petrecere, ceĭ-lalțĭ lărgesc așà de mult cercul, încât în «Doĭnă» pot coprinde tóte genurile de poesie, — afară de satiră și de epopee, — tóte sentimentele, tótă gama inspirațiunilor omenescĭ. E un nedefinit. D. Hașdeŭ simte și formuléză maĭ profund decât toțĭ, dar cuvintele sale cuprind maĭ mult psihologia poezieĭ populare decât ceea-ce a fost și este Doĭna. Causele confuziuniĭ sunt multe. Lipsa regretabilă a documentelor certe din trecut; colecțiunile de poesiĭ populare, absolut tóte prețióse, dar amestecate în grabă, dintr'o témă norocósă ca nu cum-và să se piérḑă cel maĭ prețios tesaur al némuluĭ nostru, și maĭ cu sémă muzica plîngĕtóre, muzica cam de vre-o 150 de anĭ, (nu e vorba de muzica bisericéscă) cu gama eĭ orientală, absolut deosebită de gama occidentuluĭ.

Musica pe care s'a trăgănat unele poesiĭ populare a făcut pe ceĭ maĭ mulțĭ învĕțațĭ și poețĭ să crédă că fondul Doĭneĭ este melancolic, că Doĭna nóstră este jalea nóstră etnică, istorică și socială. Profesorul G. Dem. Teodorescu crede chiar că la «mormîntul repausaților» se pot boci plângerĭ carĭ s'ar confundà cu doĭnele.

In genere despre poesia populară documentele trecutuluĭ nostru sunt sărăcuțe de tot. Pe icĭ pe colea, pomenirĭ în trécăt, slabe licărirĭ, din care cu greŭ poțĭ stórce câte-cevà. Mateiŭ Corvin, regele Ungarieĭ, contimporan cu Ștefan cel Mare, poruncià une-orĭ lăutarilor să-ĭ ḑică cântece bătrânescĭ. In poesia populară e cântat cu numele de «Matheiaș Craiu», Iar Ión Huniade cu numele de «Ianoș Sibianu». Dar ce cântaŭ în românesce? Ce și ce fel de cântece bătrânescĭ? Nimic nu scim. De pe la 1574 cronica luĭ Mateiŭ Strykoski aruncă ce-và despre acest obiceiŭ.

Luĭ Aron Vodă îĭ plac petrecerile cu veseliĭ fără perdea. De sigur a ascultat și cântece bătrânescĭ. Cronicariĭ nu ne spun nimic despre aceste cântece. Leon Vodă primesce delegațiunea luĭ Gustav Adolf cu alaiŭ mare, cu cântece în limba românéscă, «chorus erat, qui valachica lingua patrium carmen gutture cantabat.» Cam cum cântaŭ tot se înțelege, dar ce erà acest «patrium carmen», nimenĭ nu ne spune. Constantin Vodă, aliat cu Rakoczi, intră în Oradeà Mare urmat de călărețiĭ sĕĭ. «Și musicul călăreților luĭ Constantin ḑicea nota feteĭ românescĭ când «și-a pierdut caprele și plângênd le căută pe munțĭ.» Simțim cevà. Și când cronicarul citat de Șincaĭ, adăogă că ostașiĭ luĭ Rakoczi cântaŭ «nota» luĭ Chemeny Ianoș, «Dumneḑeul luĭ Is-

rael care şedĭ în cerurĭ», înţelegem cevà: deosebirea între o oştire care aveà de obiceiŭ să cânte un cântec de lume, şi cealaltă, care cântă maĭ mult cântece religióse.

In cântecul doineĭ, păzesc turmele.

Dar din ceea-ce cântaŭ călăreţiĭ luĭ Constantin Vodă nu ne-a rămas nicĭ un vers. In cronicarĭ se maĭ găsesc vr'o şése pomenirĭ despre petrecerile de la mesele Domnilor, — însă aşà de libere eraŭ acele petrecerĭ, că unul din cronicarĭ se sfiesce d'a însemnà vorbele scăpate după maĭ multe ḑile de mâncare şi bĕutură.

Ce fel de poesie va fi fost Doïna, din asemenea indicaţiunï este cu neputinţă să tragem o conclusiune. Totuşï s'ar puté, din câte-và date, să se construéscă o ipotesă admisibilă.

(Va urma).

Poveţe despre păstrarea sănătăţiï.

Satul.

Pentru păstrarea sănătăţiï nu este de ajuns ca să ţinem casa şi curtea curate; aerul necurat din afară trece peste împrejmuirea caseï şi intră în locuinţa nóstră la fie-care deschidere de uşe şi de feréstră. Mirosul urît pe care-l rĕspândesc murdăriile carï zac în curtea vecină cu noï, orï carï aŭ fost arucate în drum în dreptul locuinţeï nóstre, strică şi aerul din curtea şi din casa nóstră; de aceea trebue să conlucreze toţï sătenii împreună, pentru ca satul întreg să fie bine întreţinut, ca casele, ogrădile, drumurile să fie curate ca şi locul comuneï, al obşteï, dinaintea caselor şi curţilor, să nu fie spurcat prin felurite necurăţeniï.

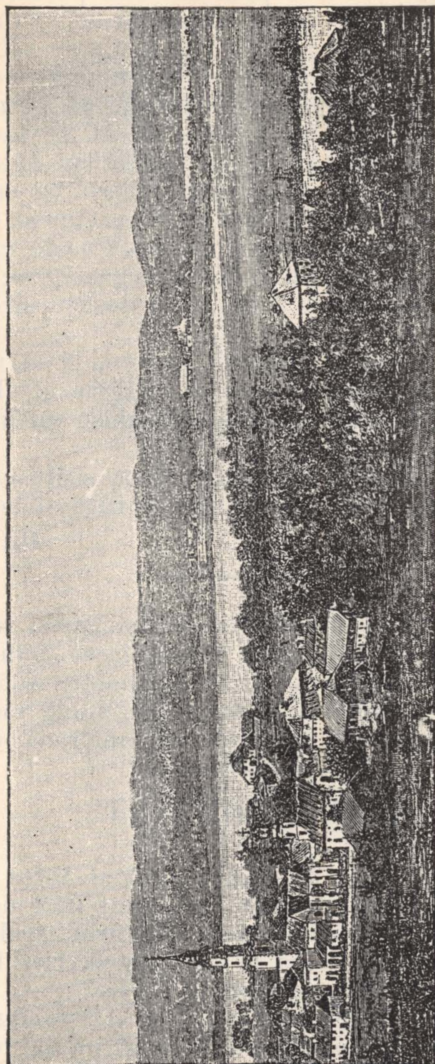
Tóte casele unuï sat saŭ ale unuï cătun să fie aşeḑate în rîndurï drepte, cu strade largï, curate şi aşternute cu pietriş. In amândouĕ laturile strădeï să se sape un şanţ drept pentru scurgerea apelor de plóie după şosea şi din curţile caselor, care şanţ să aibă scurgere repede. Fie-care sătén să îngrijéscă de măturarea loculuï dinaintea caseï şi curţeï sale, de bună-starea şi de curăţenia drumuluï şi a şanţuluï din dreptul proprietăţiï sale.

Arboriï rĕcoresc aerul în timpul vereï; sub umbra lor găsim un adăpost contra arşiţeï sóreluï, de aceea este bine ca să sădim copacï pe pieţele satuluï, pe locul dinaintea bisericeï, şcóleï, primărieï şi la marginea stradelor.

Băltócele şi apele stătute sunt nesănătóse; ele strică aerul şi produc frigurï şi alte bóle. De aceea trebue să stârpim tóte băltócele din sat şi din jurul luï, umplêndu-le cu pămînt sănătos saŭ săpând şanţurï carï să înlesnéscă scurgerea apeï. Asemenea se strică aerul în apropierea gropilor prin muiarea inuluï, a cânepeï şi a teiuluï şi dinprejurul eleştaelor, a căror apă nu se reînnoesce (nu se priminesce). Apa băltócelor, a eleştaelor, a gropilor pentru muiarea cânepeï şi a inuluï, nu este bună de bĕut; de aceea trebue să îngrădim acele gropï, pentru ca vitele să nu se adape din ele. Asemenea gropï să nu se facă nicï odată în vecinătatea caselor, ci maï departe de locuinţe. In interiorul satuluï să nu se facă gropï prin săpăturï pentru scóterea de lut pentru lipirea caselor şi sobelor, de pietriş şi de nisip, ci să se astupe tóte gropile de acest fel.

Puţurile (fântânele) obşteï şi cele din curţile sătenilor, să

se îngrijéscă bine; să se vegheze ca să nu se scurgă în puţ felurite necurăţeniĭ, să se cureţe puţul din când în când, să se înalţe locul din-prejurul luĭ, să se aştérnă bolovanĭ şi pĭetrişĭ pentru ca să nu se facă băltóce, pentru ca să nu

Vederea unuĭ sat.

curgă înapoĭ în fântână, apa adunată împrejurul eĭ. Apa din puţ se maĭ strică, dacă se află în apropierea luĭ grajdurĭ saŭ plimbătorĭ, ale căror necurăţeniĭ se strecóră prin pămînt în puţ; de aceea să se aşeḑe grajdurile şi privăţile maĭ departe de la puţ. Cele maĭ bune puţurĭ sunt cele cu

pompă, apoĭ cele bine ghizduite cu piatră, din care apa se scóte cu rótă orĭ cu scripete; în lipsă de piatră, fântâna se póte ghizdui cu lemn de stejar. Găleţile trebue să aibă pe gura lor o cruce de fier.

Gârlele şi rîurile carĭ trec prin sat saŭ pe lângă sat, să se ţină curate, să nu se verse şi să nu se arunce felurite necurăţeniĭ în ele şi pe malurile lor; să nu se scurgă în ele maĭ ales în susul satuluĭ, murdăriile din poverne (din velniţe), din grajdurile velniţelor, din fabricĭ de petrol (de gaz, de destilat păcură), din alte fabricĭ; să nu se facă ĭezăturĭ (iazurĭ) cu băligare, nicĭ să nu se înalţe cu băligar malurile apelor curgĕtóre orĭ stătătóre. Pentru ca satul să fie apărat contra înecăciunilor, trebue să se cureţe şi să se adîncéscă albia apelor curgĕtóre, din sat. Casele carĭ aŭ fost înecate, rĕmân mult timp umede şi nesănătóse; ele nu se pot locuì din noŭ înainte de a fi fost cu desăvîrşire uscate şi aerate.

Vitele să nu se tae înlăuntrul satuluĭ, ci la un loc maĭ retras de la casele locuitorilor, căcĭ sângele şi alte necurăţeniĭ provenite de la vitele tăiate, putreḑesc curând şi strică aerul.

Tóte clădirile obşteĭ, biserica, primăria, şcóla, casa de poprélă, trebue să fie bine întreţinute, curate şi aerate.

Dr. I. Felix.

La gunoirea pomilor, care se face primăvara şi vara, folosim maĭ bine gunoiŭ fluid. In scopul acesta facem sub pom găurĭ saŭ gropĭ, până la o adîncime de 80 centimetri. Adâncimea gropilor, atârnă de la afunḑimea, până la care ajung rĕdăcinile. Pe lângă trunchiŭ nu gunoim, căcĭ acolo nu sunt rădăcinĭ sugĕtóre.

AVIS IMPORTANT

La 30 Septemvrie a. c., se închee anul al V-lea al revisteĭ. Rugăm pe onor. noştri abonaţĭ carĭ sunt încă neachitaţĭ să trimétă micul cost al abonamentuluĭ. Tuturor acelor ce nu-şĭ vor achità abonamentul până la 30 Septemvrie, li se va suprimà trimeterea revisteĭ pe anul al VI-lea

No. 1 din anul al VI-lea purtând data 6 Octomvrie 1902, se va expedià tuturor abonaţilor plătiţĭ, carĭ nu ne vor încunosciinţa că nu maĭ voesc a continuà abonamentul.

De óre-ce noĭ facem expediţia revisteĭ prin abonament poştal, plătind francarea pe *treĭ lunĭ* înainte, rugăm pe aceĭ ce n'ar maĭ dorì să continue abonamentul, să ne încunosciinţeze printr'o simplă carte poştală, cel mult până la 25 Septemvrie, pentru a nu ne forţa să plătim zadarnic francarea.

ADMINISTRAŢIA.

Alegerea seminţeĭ de grâŭ pentru semĕnat, şi îngrijirea eĭ.

Pe lângă un pămînt de o calitate bună, muncit la timp, bine și cu instrumente sistematice şi pentru a ne aşteptà la o recoltă satisfăcĕtóre (bună); trebue să avem în vedere și calitatea sĕmînțeĭ ce semĕnăm, căcĭ de la acest factor principal depinde reușita nóstră. Numaĭ atuncĭ vom avé o recoltă bună, și frumósă (în calitate), când pe lângă alte muncĭ vom semĕnà și sĕmînța de o calitate bună și curată.

Sĕmînța în primul rînd trebue să fie nouă, bine alésă de corpurile străine ca, secara, măzărichia, neghina și mălura, precum și de sfărâmăturĭ de grâŭ, (bóbele sparte de mașină), trebue să fie uniformă în bob, să fie recoltată dintr'un grâŭ ajuns la deplina luĭ cócere. Grâul reservat pentru sĕmînță se culege cu 7—10 ḑile în urma celuĭ destinat comerțuluĭ, și se alege dintr'un grâŭ, ce nu e infectat de mălură.

Nicĭ odată un cultivator nu are maĭ bună ocasie a-'șĭ alege bine sĕmînța ca acum la semĕnat, căcĭ cele-lalte lucrărĭ în timpul vegetațieĭ ca, secăritul și plivitul neghineĭ și altele nu fac nimic în raport cu marele folos ce-l va avé alegênd-o bine acum.

Pentru a curăță grâul de corpurile străine sus arătate, ne servim de: mașinĭ de vênturat, ciur, trior etc.; iar pentru mălură, îl salamurăm cu diferite salamurĭ. Așà dar un cultivator trebue să aibă în vedere următórele:

1. Daca reînnoesce sĕmînța să și-o procure de la ferme de încredere, așà ca să nu fie veche saŭ infectată de mălură, deși s'ar părea curată.

2. Să nu semene pe un loc unde a maĭ avut grâŭ și a fost plin de mălură, căcĭ acéstă bólă prin sporiĭ eĭ, scuturându-se, infectéză locul; e bine ca în acel loc să semene alte plante prășitóre timp de 2—3 anĭ, sciut fiind că de regulă generală e: că grâŭ după grâŭ să nu se semene.

3. Să nu semene nicĭ odată grâŭ ne triolat și ne salamurat, căcĭ atuncĭ mălura ar distruge aprópe $^1/_4$ din suprafața cu grâŭ saŭ chiar și $^1/_2$; atât mălura cât și celelalte corpurĭ străine, micșoréză valórea grâuluĭ, vînḑêndu-l tot-deauna cu un preț maĭ mic.

4. Să nu semene nicĭ prea timpuriŭ nicĭ prea târziŭ, căcĭ semĕnându-l prea timpuriŭ, înainte de 25 August, timpul fiind prea călduros vom avé viermĭ mulțĭ carĭ ne strică grâul, semĕnându-l prea târḑiŭ, vom avé mălură multă și grâul nu ar avé timp să intre în érnă cu putere și înfrățit.

Afară de aceste îngrijirĭ sĕmînța trebue să se conserve bine, în locurĭ uscate și aerisite. O sĕmînță rĕŭ păstrată, udă saŭ în magasiĭ jilave, nicĭ odată nu va răsărì tótă, în acest cas sĕmînța trebue des dată la lopată, spre a se uscà bine și pe urmă să o încerce. Incercatul se face punênd un numĕr de 100 bóbe într'o lădiță cu pămînt, se va uda din când în când și se va vedé câte bóbe n'aŭ rĕsărit, acéstă diferință o vom adăogà în plus pe lângă cantitatea ce avem a semĕnà la pogon. Incercatul se maĭ face și între 2 petice de postav, se udă din când în când, ținêndu-se la un loc căldicel.

Grâul în timpul vegetațieĭ luĭ e atacat de diferite bóle, ca rugina, mălura și alte ciupercĭ parasite, din acestea cea maĭ rea este «Mălura» (Tilletia caries). Acéstă bólă e cunoscută de mulțĭ sub numirea de tăciune, dar e greșită acéstă numire, mălura are în mijlocul bobuluĭ în loc de făină un praf negricios și unsuros cu un miros puturos, are o culóre deosebită de a bóbelor bune, în timpul treeratuluĭ bóbele spărgêndu-se, înegresce și pe cele-lalte și așà că mic-

șoréză valórea luĭ comercială. Pentru a ne ferì de acéstă bólă trebue să salamurăm grâul. Salamuratul constă în stropirea grâuluĭ cu diferite sărurĭ carĭ atacă (omóră) sporiĭ mălureĭ.

Sunt multe felurĭ de salamurĭ, cel maĭ practic și maĭ economic e salamuratul cu piatră vînĕtă saŭ sulfat de cupru, și se practică ast-fel: Intr'un vas de lemn (putină), se topesce la proporția de 100 litri apă, 1 $^1/_2$ kgr. piatră vînĕtă, se lasă să se topéscă, și cu ajutorul unor sacĭ saŭ a unor coșurĭ de nuele bine împletite, se afundă grâul în acéstă soluție de 2 — 3 orĭ, așà ca să se ude tóte bóbele, se amestecă bine cu un lemn și pe urmă saciĭ saŭ coșulețele se rĕstórnă pe rogojinĭ saŭ cergĭ, spre a se uscà bine și apoĭ se pune în magasie. E bine pentru a grăbì uscarea și a face ca efectul salamureĭ să fie maĭ mare, a se stropì și puțin praf de var peste grâŭ. Cu acest metod 4 ómenĭ salamuréză ḑilnic până la 15 chile, avĕnd timp a'l uscà și băgà la magasie. Când suntem maĭ grăbițĭ și suntem nevoițĭ ca grâul să-l semĕnăm ne uscat bine și a 2-a ḑi, atuncĭ tot cu acéstă soluție stropim numaĭ grâul, așeḑat pe o pardosélă de scândurĭ (cu o stropitóre), amestecându-l cu o lopată, iar pe urmă îl presărăm cu praf de var spre a-l svîntà. Cu acest metod 4 ómenĭ salamuréză ḑilnic până la 30 chile.

După mine e greșită «teoria» de a se ține timp de 24 ore grâul în salamură și pe urmă să se scótă la sóre, pe motiv că grâul stând în acéstă soluție 24 ore, în acest timp bobul se umflă și soluția pătrunḑĕnd prin cója și miezul bobuluĭ va atacà colțul chiar la bóbe sănătóse, ast-fel că multe bóbe nu vor răsărì și probabil vom avé un grâŭ rar; afară de acestea, la o cultură mare trebue să avem vase multe și marĭ precum și lucrătorĭ mulțĭ, ceea-ce ar îngreunà mult cheltuelele grâuluĭ.

Al doilea metod de salamurare este cu produsele fabriceĭ «Florica», care se face ca și precedentul, cu deosebire că peste grâŭ nu se maĭ adaugă praf de var, căcĭ acéstă salamură cuprinde și var în combinația sa. Se pune un pachet de 400 grame la 8 litri apă, saŭ 10 pachete la 80 litri, iar când e în praf, în lăḑĭ, 5 kgr. la 100 litri apă rece.

Ambele aceste metode costă eftin. sunt bune și sigure, ne cerĕnd așà mare îndemânare.

După cum am vorbit, acum fiind timpul pentru a alege sĕmînța, cred că aceste povețe vor fi bine primite, maĭ ales

de către aceia cărora le-aŭ intrat în cap ideia de a nu salamură. Sub-semnatul, avênd ocasiune a vedé câţĭ-và din aceştia, carĭ din spirit de economie nu-l salamuréză pe urmă pierd maĭ mult, vorba proverbuluĭ: «Scumpul maĭ mult păgubesce şi leneşul maĭ mult alérgă.» Ar fi laudabil ca uniĭ cetitorĭ aĭ acesteĭ populare reviste, să rĕspândéscă în masa consătenilor lor ideia de a-şĭ salamurà grâul, căcĭ nu e nicĭ o cheltuială. Un pachet salamură, marca Florica, costă 35 banĭ, şi topindu-l în 8 litri apă, ajunge pentru 2 pogóne. Cu piatra vînĕtă, ţăranul nu-l salamuréză, ḑicênd că arde grâul. Ţi-e maĭ mare jalea când privescĭ la o maşină ce treeră la ţăranĭ, nu poţĭ stà lângă ea de praful mălureĭ şi grâul ese aşà de urât. Numaĭ atuncĭ, când toţĭ se vor folosi de poveţele scrise de diferiţĭ ómenĭ, spre a se alege sĕmînţă bună, a muncì la timp şi bine şi a salamurà grâul, ḑic numaĭ atuncĭ, agricultura va înflorì.

Ion Georgescu
Absolvent al şcóleĭ de Agricultură.
Administr. moşieĭ Letca-Nouă.

O serbare la monastirea Turnu din judeţul Argeş.

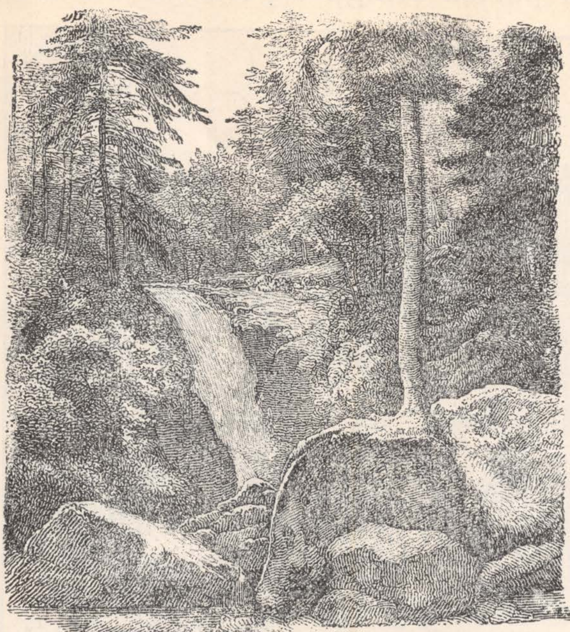
Intre munţiĭ prin carĭ curge Oltul, cel nebunatec, nu departe de băile Călimănescĭ, între Monastirea Cozia şi Brezoiŭ, se găsesce Monastirea Turnu, aşeḑată pe o colină ce se deschide din albia acestuĭ rîŭ şi se întinde până la pólele munteluĭ Cozia.

Zidită la anul 1676, acéstă monastire a adăpostit, între zidurile eĭ, nenumĕrate rîndurĭ de cuvioşĭ monachĭ, carĭ şi-aŭ găsit în acest loc retras liniştea sufletéscă.

Păstrată cu evlavie prin îngrijirile ómenilor, timp de 226 anĭ, monastirea Turnu a putut durà până în ḑilele nóstre. Dar orĭ-cât ar căutà îngrijirile omenescĭ să păstreze asemenea sfinte lăcaşurĭ, timpul a tóte mâncător, ruinéză şi distruge.

Incântat de măreţia locurilor, unde se găsesce acéstă monastire, Prea Sf. Sa Episcopul de Argeş, dr. Gherasim Timuş, şi-a ales aci locul sĕŭ de pre-

dilecţiune, refugiŭ, unde admirând măreţia natureĭ, să pótă prea mărì pe Atot puternicul Creator.

Vedere de pe valea Oltuluĭ.

Distinsul prelat, călăuḑit de sentimentul religios ce-l caracterisă, hotărî construirea cu propria-ĭ cheltuială a acestuĭ sfînt lăcaş, lângă vechea şi mica bisericuţă şi în anul 1897 a pus temelia la construirea chilielor pentru monachĭ şi a bisericiĭ care s'a şi sfinţit în ḑiua de 28 Octombre 1901.

Fără a intra în descrierea amănunţită a monastireĭ cu tóte împrejurimele eĭ, aşà cum se găsesce astăḑĭ, vom spune numaĭ că, de-o parte se vede vechia monastire, arătând generaţiunilor actuale evlavia celor care aŭ zidit'o acum două secole şi jumătate, de altă parte biserica cea nouă, dovedind tuturor celor ce vor s'o vadă şi să înţelégă, că neclintit şi neştirbit s'a transmis până în ḑiua de astăḑĭ sentimentul religios, care a mântuit Neamul şi Ţara.

Biserica cea nouă e în stil bizantin, modest şi fără pretenţiunĭ marĭ. Pictura care împodobesce bi-

serica şi trapéza, merită deosebit interes. Aşà, la intrare în partea stîngă e portretul M. S. Regeluĭ,

Nascerea Domnuluĭ.

la drépta al P. S. S. Gherasim Timuş, episcopul de Argeş. Pe stîlpiĭ carĭ sprijină bolta bisericiĭ, sunt pictaţĭ sf. Ierarhĭ: Spiridon, Vasile cel Mare, Ion, Grigore, Atanase, Chiril şi sf. Diaconĭ, martiriĭ Gheorghe, Dimitrie, Vah, Pantelimon, Sfînta Ecaterina, Titiana, Filotea şi ceĭ patru evangheliştĭ; iar pe bolţĭ se observă tablourile Prea Sf Născătóre de Dumneḑeŭ, Nascerea şi Invierea Domnuluĭ şi alte praznice împĕrătescĭ.

In sala de mâncare (trapeză), pe lângă tabloul P. S. S. şi a P. S. Episcop de Rîmnic, este un tabloŭ representând pe M. S. Regina îngrijind de răniţĭ, apoĭ al Alteţelor lor Regale Principele Ferdinand şi a Principeseĭ Maria cu miciĭ principĭ. Apoĭ sunt diferite tablourĭ din vechiul şi Noul aşeḑĕmînt ca, David la cortul sfînt, Mana în pustie; La-

zăr şi bogatul; Iisus la lacul Genisareth; Iisus prin semĕnăturĭ; Nunta din Cana Galilea şi alte frumóse tablourĭ.

Patronul acestuĭ sfînt lăcaş este *Schimbarea la faţă* (6 August), care a fost sĕrbătorit anul acesta cu o impunĕtóre solemnitate. Numĕrul visitatorilor, ce veniseră din diferite părţĭ ale ţăreĭ să asiste la oficierea serviciuluĭ divin, aŭ avut într'adevĕr, la ce să vie. Oficiul divin a fost săvîrşit de însuşĭ P. S. S. Episcopul de Argeş, încunjurat de Prea cucerniciĭ Protoiereĭ de Argeş şi de Olt şi de părintele revisor eclesiastic Econ. V. Predeanu.

Pe lângă ţinuta episcopală impunĕtóre, înălţătórele rugăciunĭ, la care aŭ contribuit fórte mult şi puternica şi mlădiósa voce a protopsaltuluĭ Zmeu, aŭ mişcat fórte mult întréga asistenţă.

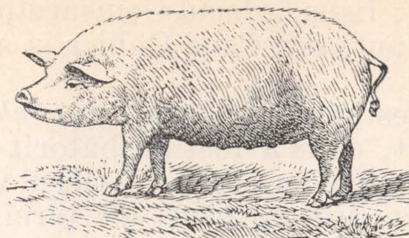
Serviciul divin s'a terminat cu o frumósă predică, ţinută de părintele Predeanu, desvoltând ca temă importanţa şi semnificaţiunea ḑileĭ.

După terminarea serviciuluĭ divin s'a servit masă în trapeză, la un numĕr de peste 100 persóne. Aci protopsaltul Zmeu, cu vocea sa încântătóre, a cântat axionul ḑileĭ, după care asistenţiĭ s'aŭ împrăsciat, ducênd cu eĭ amintirea uneĭ frumóse ḑile. Sunt rare asemenea ocasiunĭ pentru credincioşiĭ bisericeĭ nóstre.

Ele sunt adevĕrate momente de reculegere sufletéscă şi nicĭ cel maĭ nepăsător creştin n'ar puté să rĕmâie nemişcat până în adîncul sufletuluĭ, de măreţia ce întăresce inimile şi înalţă sufletele, prin asemenea serviciĭ religióse.

Derbo

Contra păduchilor la vite. Când nutreţul este aspru, vitele cornute adese orĭ se umplu de păduchĭ, carĭ le slăbesc şi maĭ tare. Ca mijloc contra acestor parasite stricăcióse, se recomandă oţet de mere, saŭ apă ce se scurge de la cartofiĭ ferţĭ, cu care se spală de maĭ multe orĭ părţile atacate ale viteĭ. Aceste lécurĭ sunt fórte ieftine şi orĭ-cine póte să şi le facă.

CIUMA PORCILOR (1).

(Urmare).

Pneumo-enterita infecţiósă se asémĕnă cât-và cu *rugetu* şi cu *pneumonia contagiósă*.

De ruget, numit încă în popor şi *brânca porcului*, se deosebesce prin aceea, că rugetu pe lângă că are un mers mult maĭ repede, omorând animalele bolnave în câte-và ḑile saŭ chiar césurĭ, apoĭ încă şi prin aceea că rugetul de regulă nu se ivesce la purceĭ, pe câtă vreme, pneumo-enterita infecţiósă se arată la orĭ-ce vârstă a porcululĭ, fiind chiar maĭ periculósă pentru ceĭ tinerĭ, pentru purceluşĭ, decât pentru animalele în etate.

Cât privesce pneomonia contagiósă a porcululĭ, acéstă bólă nu se întinde aşà repede ca pneumo-enterita infecţiósă, rĕmânênd de obiceiŭ limitată într'o singură curte, într'un salaş, în plus ca animalul bolnav, nu arată semne de bólă, decât aprópe numaĭ din partea pieptuluĭ, avênd resuflarea grea, tuşind şi gemênd.

De fapt orĭ că avem aface cu pneumo-enterita infecţiósă, saŭ cu rugetul, saŭ chiar cu pneumonia contagĭósă, măsurile ce trebuesc luate în contra acestor bolĭ, sunt cam aceleaşĭ; de aceea este înţelept, şi conform cu legea de poliţie sanitară veterinară, a se anunţa de îndată autoritatea comunală saŭ medicul veterinar, când unul saŭ maĭ mulţĭ porcĭ, sunt, saŭ există bănuială de a fi bolnavĭ, de vre-una din aceste treĭ bolĭ.

Pneumo-enterita infecţiósă, fiind o bólă molipsitóre, urméză decĭ că ea se transmite de la animalul bolnav la cel sănătos. Acéstă bólă ca orí-care altă bólă contagiósă, trebue a împrumutà, a da animaluluĭ sănătos, pentru a-l îmbolnăvì, un ce special bóleĭ, adecă *sĕmînţa bóleĭ*, *microbul*.

Un *anume microb*, este dar causa de căpetenie a pneumo-enteriteĭ infecţióse, fără de care, bóla nu póte să se producă.

Porciĭ tinerĭ însă, ca şi aceia crescuţĭ şi ţinuţĭ în murdăriĭ, în cocine neîngrijite, rĕŭ hrăniţĭ, saŭ istoviţĭ prin nemâncare, sunt maĭ expuşĭ la bólă, se molipsesc maĭ uşor.

(1) Veḑĭ No. 46—47.

Tot ce provine de la porcul bolnav, ca sânge, excremente, ud, scursóre după nas, gură, aşternutul, precum şi carnea şi măruntaele luĭ, sunt încărcate de sĕmînţa bóleĭ, putênd a o împrăscia la alţĭ porcĭ sănătoşĭ.

Aşà dar porciĭ sănătoşĭ se îmbolnăvesc de pneumo-enterita infecţiósă, venind în atingere, fie de-adrept cu porciĭ bolnavĭ, fie cu sângele, scursórea după nas şi gură, excremente, ud, carne, măruntae, aşternut saŭ cu orĭ-ce obiect murdărit de ast-fel de rĕmăşiţe, provenite de la porcul bolnav. Bóla se maĭ întinde încă, întroducênd în cocina saŭ sălaşul în care a zăcut porciĭ bolnavĭ, alţiĭ până atuncĭ sănătoşĭ, fără ca maĭ înainte să desinfectăm şi să curăţim bine acel sălaş saŭ cocină.

Un sălaş saŭ cocină molipsitóre, aşeḑată pe marginea unuĭ lac saŭ rîŭ, comunică bóla la alte cocinĭ saŭ sălaşurĭ situate în vecinătate, şi maĭ ales la acelea puse în josul apeĭ.

Câiniĭ, pisicele, şóreciĭ şi chiar alte animale, pot împrăscià bóla când trec de la o porcărie infectată, la alta sănătósă.

Ingrijitoriĭ în fine, când, după ce a venit în contact cu porciĭ saŭ cocinile molipsite, fără să se curăţe, să se desinfecteze, se duc de îngrijesc de alţĭ porcĭ până atuncĭ sănătoşĭ, întind bóla şi la aceştia din urmă.

După cum am arătat, pneumo-enterita infecţiósă a porcilor, fiind o bólă prevĕḑută în legea de poliţie sanitară veterinară, resultă că îndată ce se ivesce saŭ chiar când numaĭ avem bănuelĭ de ivirea eĭ, să declarăm casul autorităţilor comunale, conform articoluluĭ 25 din pomenita lege.

Cât privesce *tratamentul* pneumo-enteriteĭ infecţióse, el nu se póte aplicà decât numaĭ de medicul veterinar oficial, şi acésta numaĭ în anume condiţiunĭ. Nu trebue decĭ ca altcine-và, în afară de ḑisa persónă, să se încumetese a curarisi acéstă bólă, şi a nu o declarà, de óre-ce pe lângă că nu va dobândì lecuirea bolnavilor, apoĭ nedeclarând'o, calcă legea, putênd în consecinţă a fi supus judecăţeĭ.

Irimia Popescu
Medic-veterinar.

Mâncaţĭ pómele cu pâne. Pómele góle stârnesc de obiceiŭ sete, care se póte întîmpina mâncându-le cu pâne. In deosebĭ copiilor n'ar trebuì îngăduit să mănânce póme góle, carĭ adesea pricinuesc urdinare, strînsurĭ şi alte multe bóle. Spre a-ĭ ferì de aceste neajunsurĭ, une-orĭ primejdióse, cel maĭ nimerit mijloc este să-ĭ deprindem ca să mănânce pómele cu pâne.

Pe buşténul din bătătură.

Sfat cu moş Tiron, despre pricina sarăcieĭ şi folosul dărilor.

Unde să scrim, moş Tiróne, că te vědurăm adĭ la nuntă?
— Nicăerĭ, nepoţilor. Nu neplăcerea, ci nisce pârdalnice de bătrâneţe nu-mĭ daŭ răgaz să mě duc de icĭ până colea; adĭ am înviat şi eŭ ca muscele de căldură; am călcat în gura lăcomieĭ şi veniĭŭ la acéstă adunare.
— Poftim şedĭ.
— Dómne, nepoţilor! ia privițĭ, n'ar fi să vorbesc, ce deşertăciunĭ vedĭ în diua de adĭ? Chiar aicĭ la noĭ în sat? Unde se pomenĭa aşà ce-và înainte vreme?
— Cam ce, moş Tiróne?
— Privițĭ! nu-maĭ cunoscĭ fruntaşul de pălmaş.
— Ba, se cunosc, moş Tiróne, fiind-că ceĭ maĭ cu dare de mână sunt maĭ la locul lor; cum le şéde maĭ bine; iar săraciĭ păpuşă...
— Taman aşà nepoţilor! Eŭ cred, că n'o să fie mult, până va eşì anti-Hrist pe pămînt! Privițĭ, aicĭ la noĭ, sat boeresc şi fetele fruntaşilor dănţuesc cu mănuşĭ în mâĭnĭ şi rochiĭ de mătase! pe când acasă streche mâţa! Şi, apoĭ audĭ, dicênd că «cârmuirea ne-a sărăcit cu angaralele, cu dările». Adĭ, nepoţilor, sunt mulţĭ banĭ, saŭ ar trebuì să fie, că se pot câştigà uşor; dar mâna spartă, nu se umple, să curgă şi Prutul!.

Fiind-că venì vorba aicĭ, cred că îngăduiţĭ să vě povestesc cum erà acum 60 de anĭ, şi cum e adĭ?
— Bucuroşĭ, moş Tiróne!
— Am să vě vorbesc aidoma, şi acum la vârsta de 80 anĭ!

Când m'am tredit în casa părinţilor, eram 8. Nu se purtà nimic din putregaiurile de târg ce vedeţĭ că ne orbesc ochiĭ şi golesce punga! totul se lucrà în casă, de biata mamă; fie-ĭ ţěrîna uşóră; ajutată de cele 2 surorĭ maĭ micĭ ale mele, ce maĭ vieţuesc încă. Numaĭ în cap şi în picióre se cumpěrà; aşà erà la toţĭ.

Unde se pomeniaŭ ciobote cu creţĭ, ce vedeţĭ adĭ la toţĭ, care costă cât o vacă de pe atuncĭ! Ciobote, nepoţilor, purtaŭ familiile, fruntaşiĭ şi, acelea, eraŭ cusute cu aţă şi cu o talpă; le făceaŭ nisce ciobotarĭ, carĭ umblaŭ din sat în sat. Intr'o di, încălţaŭ pe toţĭ din casă! eram de 18 anĭ şi nu sciam încălţà decât opinca! Tata! Dumnedeŭ sě-l erte, îmĭ spuse cam aprópe de Pascĭ, că de mě voiŭ purtà bine cu tréba, o să-mĭ facă şi mie ciobote; dar la rampaz! Tot cusute cu aţă; însă pe lângă talpă, pe dinăuntru aveaŭ şi taban (cranţurĭ). Bucurie mare!

Mi-aduc aminte ca adĭ, că de sěrbătorile Pascilor s'a dus la târg cu un galben; la întórcere spuse rěposateĭ mame, că de avé 2 galbenĭ ajungeà să cumpere pentru toţĭ! pentru că cum

ḑiseiŭ, nepoţilor, târguélă nu erà de cât brobóde, imineĭ cu capac şi pălăriĭ pentru băeţĭ; aḑĭ te ducĭ cu 100 leĭ şi tot nu ajunge! Când se legà mirésa, i se puneà pe cap un tulpan de un sorocověţ (2 leĭ şése-spre-ḑece parale) acum o legĭ cu bariş de 3,50!

Te ducĭ la târg cu carul cu vîrf de pâne, şi femeea e la chilna căruţiĭ. Până în târg te cetesce, să ieĭ Marieĭ de fustă şi polcă, Ióneĭ de rochie bună, că 'i-a venit vremea să jóce, luĭ Ión materie orĭ ştofă pentru haine; ba şi americă pentru cămăşĭ! Aşà, nepoţilor, că bietul om cu capul călindar, cum ajunge, vinde cum i se întâmplă, nu cum e preţul. Cu 100 leĭ luaţĭ, pe pâine, şi pentru care Dumneḑeŭ scie cât a muncit, abià a putut înşghebà numaĭ câte ce-và. Se întórce fără chióră parà! Pe drumul spre casă, femeea caută acru, sfada, şi gata, traiul rěŭ aştéptă să intre pe uşă, şi din gâlcévă te pomenescĭ şi cu ură şi năduv, dacă omul 'ĭ cam slab de înger! Alţiĭ, nepoţilor, îşĭ vînd şi pânea din gura copiilor cu nădejde că vor găsi la cârmuire popuşoiŭ de milă!

Cea maĭ mare ruşine, nepoţilor, pentru om, să cerşescĭ când eştĭ în tótă firea! Ce folos că maĭ fie-care strîngem tómna 3—600 leĭ, chiar şi o mie! Toţĭ se duc în pungile altor lifte şi noĭ nu rěmânem de cât cu pantalonĭ strîmţĭ şi rochiĭ de mătase, care sting focul din vatră! căcĭ prin pătule şi podurĭ flueră vîntul, din causă că totul cumpěrăm din târg. Mergem, nepoţilor, spre sărăcie, věḑênd cu ochiĭ. Şi, dacă am fi numaĭ noĭ, tot calea, valea, dar îndrumăm cu apucăturile nóstre şi pe urmaşĭ, că şi eĭ vor căutà să trăéscă tot ca şi noĭ, fără a se gândi, că lumea înmulţindu-se, nu vor avé póte cu ce sě-şĭ maĭ facă. Parale sunt aḑĭ, se câştigă uşor, dar se duc gârlă pe nimicurĭ, nepoţilor! Inainte vreme, se cunosceà cine e pasnic, vornic, vechil de mazilĭ, privilighet s. a., aḑĭ pace bună! Dacă, nepoţilor, s'ar maĭ lucrà în casă, măcar depărtat, tot am sta maĭ bine! Am economisì ce-và, am fi maĭ cuprinşĭ, n'am fi datorĭ, n'am maĭ strigà că «cârmuirea ne-a pus avalele grele».

— Cam aşà, moş Tiróne de asta.

— Numaĭ aşà nu-ĭ, nepoţilor, ascultaţĭ. Avalele aŭ fost de când lumea! Căcĭ de se daŭ tot pentru noĭ se daŭ. Cu ele se plătesc servitoriĭ bisericiĭ, carĭ ne păzesc credinţa strămoşéscă; cu eĭ se plătesc luminătoriĭ, carĭ ne luminéză copiiĭ; cu ele se plătesce armata, care ne păzesce ţara, cu ele se fac drumurĭ de fer şi drumurĭ petruite, podurĭ, ce înlesnesc căratul pâneĭ. Nu să baţĭ drumul Galaţuluĭ cu ḑilele; de unde mulţĭ nu se maĭ întorceaŭ teferĭ. Pe când aḑĭ, plecĭ de diminéţă la târg cu producte, şi séra eştĭ acasă cu parale şi pâne caldă.

— Aĭ dreptate, moş Tiróne! Noĭ suntem nemulţumiţĭ, şi ne chibzuiţĭ!

— N'am vreme, nepoţilor, să vě povestesc cum erà traiul pe vremea mea, ce avalele plătiam şi de câte-orĭ; căcĭ nu ţi se da

nicĭ o fițuică la mână decât dădeaĭ; așà că plătiaĭ de 3 orĭ, pe un loc, nu ca adĭ.

D'apoĭ nepoților! unde maĭ puĭ rușfeturile, dilele de clacă, dilele de meremet, bătaea la scară, podvedĭ, beilicurĭ, maĭ cu sémă la 48, când a fost bătălia cu Ungurul!

Două lunĭ, am fost luat cu caru cu patru boĭ. Mulțĭ am venit acasă fără boĭ și car, căcĭ muscalul în loc să ne plătéscă truda ne-a luat și boiĭ și i-a tăiat pentru oștire! Să nu maĭ dea Cel de sus asemenea dile! D'apoĭ pe timpul rĕsmeriţeĭ când umbla bătrâniĭ noștri cu rășnițile în car de gróza Turcilor!

— Mare comedie, moș Tiróne! Va să dică acum e de traiŭ?

— Vedĭ bine, nepoților; aĭ plătit dările, puĭ căciula pe ureche!

— Adevĕrat, moș Tiróne! Sfinte-țĭ sunt cuvintele! Noĭ suntem nemulțumitorĭ!

— S'a spart nunta, nepoților — Să mergem acasă — Duminica viitóre, ne vom vedé la cea din ceea vale. Atuncĭ vĕ voiŭ spune ce avalele plătiam acum 60 anĭ, și ce folos trăgeam, și cât dăm adĭ și ce folos avem.

— Bucuroșĭ, moș Tiróne, acolo vom fi maĭ mulțĭ.

— Să ne vedem cu sănătate, nepoților.

— Cu multă sănătate, moșule, și Dumnedeŭ să te țină cu dile.

N. Bradea
Cărăpcescĭ-Tutova.

Școlile de Agricultorĭ practicĭ.

Ministrul de Domeniĭ, d-l P. S. Aurelian, în urma unuĭ referat al d-luĭ Const. Băicoianu, secretarul general al acestuĭ departament, a dat următórea decisiune pentru înființarea de școlĭ de agricultorĭ practicĭ.

Art. I. Se institue pe lângă fermele model, pepiniere și pe lângă cele-lalte instituțiunĭ dependinte de direcțiunea agricultureĭ, șcóle practice de agricultorĭ, viticultorĭ și grădinarĭ, etc., cu scopul de a forma și deprinde pe fiiĭ de sătenĭ cu diferitele lucrărĭ practice în ramurile agricultureĭ maĭ jos notate:

Agricultura propriŭ dișă.
Cultura vieĭ.
Cultura arborilor fructiferĭ și înmulțirea lor.
Grădinele și zarzavaturĭ.
Crescerea vitelor și lăptăria.
Cultura gândacilor de mătase.
Fabricarea și conservarea vinurilor.

Art. II. Durata cursurilor este de 3 anĭ, începĕnd în fie-care an de la 1 Septemvrie.

Invĕțămîntul este practic pe tótă durata sesonuluĭ de lucrărĭ agricole și ele are loc prin participarea dilnică și absolută la tóte lucrările câmpuluĭ și ale fermeĭ, întocmaĭ ca și aceea a lucrătorilor angajațĭ cu diua saŭ cu luna.

Invĕţămîntul practic, este ajutat din când în când de explicaţiunĭ la faţa loculuĭ sub forma unor conferinţe cu totul sumare şi populare.

In timpul erneĭ învĕţămîntul însă se complecteză prin o serie de cursurĭ cu totul elementare predate după compendiĭ şi un program anume stabilit de ministerul agricultureĭ.

In fie-care an la 15 August, eleviĭ sunt supuşĭ unuĭ examen practic şi teoretic, când se promovéză în clasa urmĕtóre.

La finele anuluĭ III, eleviĭ trec un examen general de absolvire şi li se liberéză certificatul de practică cu menţiunea de ordine, în care aŭ fost clasificaţĭ.

Condiţiunile de admisibilitate sunt:

a) Să fie român şi fiŭ de sătén;

b) Să aibă vîrsta de cel puţin 16 anĭ împliniţĭ şi de preferinţă din regiunile, unde ar puté profesà maĭ cu succes, învĕţăturile la carĭ se aplică;

c) Să fi absolvit cursul primar;

d) Să fie sănătos şi de o constituţiune robustă;

e) Părinţiĭ saŭ tutoriĭ să subscrie un contract prin care se angajéză a lăsà pe fiiĭ lor să urmeze fără întrerupere în curs de 3 anĭ şcóla şi condiţiunile prevĕḑute prin regulamentul special.

Fie-care elev are dreptul la o indemnitate de 30 leĭ lunar în anul I, iar în ceĭ doĭ anĭ ce urméză, acéstă sumă se póte augumentà până la 40 leĭ după gradul de hărnicie ce va depune fie-care.

Din acest salar, 20 leĭ se vor reţine pentru întreţinere şi îmbrăcăminte, iar restul, ce va resultà, se va depune la Casa de depunerĭ pe tot timpul învĕţămîntuluĭ.

Cu începere din anul curent şi de la 15 Septemvrie înainte se înfiinţéză următórele şcóle practice de agricultorĭ practicĭ, pe lângă instituţiunile următóre:

La ferma model Studina o şcólă practică de agricultură şi grădinărie de zarzavat cu	36 elevĭ
La ferma model Laza idem cu	24 »
La şcóla de la Herăstrăŭ o şcólă practică de agricultură şi lăptărie cu	12 elevĭ
La pep. Vişanĭ o şcólă de arborĭ roditorĭ, viticultură cu	12 »
La pepiniera Cotnarĭ idem, idem şi apicultură cu .	12 »
La pepiniera Petrescĭ idem, idem cu	18 »
La pep. Pietrósa pomologie, viti. şi vinicultură cu .	12 »
La pepiniera Istriţa, agricultură, pomologie, viticultură şi vinicultură cu	24 elevĭ
La pepiniera Ţintea viticultură cu	12 »
La pep. Drăgăşanĭ idem arborĭ roditorĭ şi zarzavat cu	18 »
La pep. Strehaia viticultură, zarzavat şi pomologie cu	12 »
La Bucurescĭ, şoseaua Kiseleff şcólă de horticultură cu	6 »
Total	198 elevĭ

repartisaţĭ a 65 elevĭ pe an.

Eleviĭ vor fi consideraţĭ ca lucrătorĭ permanenţĭ şi se vor salaria conform art. de maĭ sus, rĕmânênd ca întreţinerea şi formarea premiilor să aibă loc şi să se constituéscă din aceste indemnităţĭ lunare, carĭ la rândul lor se vor plătì din fondurile de exploatare respective.

Un regulament va determinà modul de aplicare al decisiuniĭ de faţă.

Cronica agricolă și economică.

În decursul luneĭ August, timpul a fost maĭ mult secetos, și fórte puțin ploios, în puține localitățĭ plóia a fost însoțită de furtună și grindină, în cât a pierdut o parte din recolta porumbuluĭ. Din causă că luna August a fost prea secetósă, arătura de tómnă, ca și semĕnatul rapițeĭ s'a făcut fórte puțin, și daca seceta va maĭ continuà, acéstă plantă semĕnată în mare parte, se va uscà.

Din causa seceteĭ din luna August, nu s'a întârḑiat numaĭ facerea arătureĭ de tómnă și semĕnatul rapițeĭ, ci și semĕnăturile de porumb în mare parte s'aŭ uscat iar bóbele aŭ rĕmas micĭ și fără putere.

Puține sunt localitățile, în anul acesta, în care recolta porumbuluĭ va fi satisfăcĕtóre, la semĕnăturile făcute maĭ timpuriŭ; în schimb însă treeratul cerealelor spicóse, s'aŭ putut face în cele maĭ bune condițiunĭ și acest lucru se dovedesce din greutatea bóbelor și culórea lor la ast fel de cereale.

Cu sosirea luneĭ luĭ Septembre, a sosit și adevĕrata epocă a semĕnatuluĭ de grâŭ, de secară și orz de tómnă. Tóte aceste cereale sunt pretențióse a fi semĕnate în luna Septembre, maĭ cu sémă orzul, ca ast-fel să pótă intrà maĭ bine, înfrățite și înputernicite în érnă; căcĭ nu se póte sci, daca și iarna ce sosesce va fi tot atât de puțin frigurósă și fără zăpadă ca érna trecută. Decĭ întârzierea semĕnăturilor de tómnă trebuesc maĭ mult prejudecate în rĕŭ decât în bine. Seceta din luna August a grăbit și cócerea porumbuluĭ așà că și acéstă cereală în acest an se va puté recoltà maĭ de timpuriŭ decât în anul trecut, în cât grâul se va puté semĕnà în porumbiștĭ maĭ de timpuriŭ. Deși aceste porumbiștĭ ar trebuì pregătite pentru semĕnătura de primăvară. Seceta a grăbit cócerea pómelor și chiar a strugurilor.

Prima lucrare în acéstă lună este semĕnatul grâuluĭ, secareĭ și a orzuluĭ. La semĕnatul acestor cereale, va trebuì să avem în vedere calitatea semințeĭ; ca să fie bună și curată de orĭ-ce corpurĭ străine; nu este destul numaĭ ca sĕmînța să fie bună, ci va trebuì s'o văruim saŭ s'o spălăm în apă, în care s'a topit piatră vînĕtă, ca ast-fel holda să

fie maĭ bine apărată în contra tăciunelui şi a mălureĭ, carĭ bóle, maĭ cu sémă când timpul prin luna Maiŭ şi Iunie este umed, se propagă cu multă uşurinţă. Astăḑi agricultoriĭ ceĭ marĭ, şi maĭ de loc ceĭ micĭ, întrebuinţéză piatră vînĕtă şi fórte puţinĭ văruitul grâuluĭ etc. Cred însă ca va venì timpul, şi nu va fi de parte, în cât şi agricultoriĭ ceĭ micĭ, îşĭ vor înţelege maĭ bine interesele lor economice de care este legată partea morală a satelor. Factorul principal al acestor interese economice, care va pune pe sătean în cunoscinţă de causă, sunt şcólele de agriculturĭ, înfiinţate prin sate, de către d-l Sp. Haret, ministrul Instrucţiuniĭ publice şi al Cultelor, la aceste şcóle atât de folositóre sătenilor, maĭ putem adăogâ introducerea învĕţămîntuluĭ agricol în 2 Licee, la Buzĕŭ şi Piatra-Neamţu, care cu timpul póte se va introduce, acest învĕţămînt, în tóte şcólele secundare fără deosebire, daca aceste şcóle sunt de băieţĭ saŭ de fete, şi daca sunt licee saŭ gimnasiĭ.

La acest bine trebue să maĭ adaug un altul din partea d-luĭ P. S. Aurelian, ministrul Agricultureĭ, care aprobând referatul ca şi regulamentul d-luĭ C. I. Băicoianu, secretar general la acest minister, şi om special în ramura sciinţelor economice şi financiare, care referat prevede înfiinţarea de 12 şcolĭ practice de agricultură, pe lângă pepinierele şi fermele model ale statuluĭ, şcóla de agricultură de la Herĕstrăŭ şi pe lângă florăria statuluĭ de la grădina Chiseleff. Din aceste şcolĭ, după cum sunt arătate în regulament, şi după cum vor fi redactate programele, vor eşì elevĭ cu cunoscinţe, nu numaĭ în ramura agricolă ci şi în ramurele ce aparţin de agricultură; vor eşì ómenĭ practicĭ, specialĭ în una din ramurele agricole, în cultura pomilor roditorĭ, în cultura legumelor şi florilor etc.

Aceste şcolĭ îşĭ aŭ dejà fiinţa lor cu începutul luĭ Septembre al acestuĭ an. Din aceste rîndurĭ se vede, că pepinierele statuluĭ, ce aparţin de Ministerul Domeniilor, şi pentru carĭ s'aŭ cheltuit peste 7 milióne leĭ, de aci în colo nu vor maĭ fi numaĭ o sarcină pentru stat, ci maĭ mult nisce instituţiunĭ agricole folositóre sătenilor agricultorĭ, vor fi nisce pepinierĭ de bogăţie naţională, nisce instituţiunĭ economice ale satelor. Decĭ şi la Ministerul Agricultureĭ, de astă dată, putem ḑice că nu numaĭ se proiectéză, dar se şi face.

Ast-fel, grădinele şcolare, şcólele practice de agricultură

în general, pe carĭ le putem numì șcóle economice ale satelor, dacă vor fi conduse de dascălĭ înțelepțĭ, bunĭ economĭ și cu tragere de inimă spre binele satelor; vor da în scurt timp cele maĭ bune folóse, vor înpinge progresele nóstre agricole cu mult maĭ repede, decât ne putem așteptà. Cu atât maĭ mult cu cât se va scì că la centru există o mână de fier, care se aștéptă la ast-fel de resultate în orĭ-ce ramură agricolă care va fi bine predată în șcólă.

Să trecem la semĕnatul grâuluĭ, etc. Orĭ-cât ar fi de bună sĕmînța, trebue înmuiată, saŭ stropită cu apă, în care s'a topit piatră vînĕtă, după cum și sĕmînța de grâŭ este maĭ multă saŭ maĭ puțină.

Ast-fel într'o putină se pune 100 litri de apă, în care se topesce o jumĕtate kgr. de piatră vînĕtă, după aceia se pune sĕmînța de grâŭ și o lasă să stea 10 ore, apoĭ o scótem afară și o lăsăm să se svinteze și a doua ḑi o semĕnăm. Când avem multă sĕmînță, se pune pe o arie și se stropesce și 2 ómenĭ cu o lopată de lemn o amestecă bine, ca fie-care bob de grâŭ să fie udat. In casul acesta, la 100 litri apă se topesce 1 kgr. piatră vînĕtă. Grâul ast-fel preparat trebue ferit de găinĭ ca să nu-l mănânce, căcĭ mor otrăvite. Și se sémĕnă maĭ mult la hectar, fiind-că, la bóbele puțin crăpate, le otrăvesc colțul. Tot ast-fel se prepară și semințele de secară și orz.

Nu-ĭ destul, numaĭ ast-fel de preparare pentru semințe, ci maĭ trebue să le semĕnăm în pămînt bine lucrat și în ogor, saŭ după o plantă prășitóre și nicĭ odată după grâŭ.

Tîrgurile nóstre și străine. Luna August, ca și luna Iulie, se pot socotì ca lunĭ în carĭ se vînd maĭ multe grâne, etc. și cu prețurĭ maĭ bune.

In luna August, atât în tîrgurile nóstre, cât și în cele străine, vînḑĕrile cât și prețurile, în raport cu marfa, ca calitate și cantitate aŭ fost destul de bune.

V. S. Moga.

Informațiunĭ.

Ministerul Domeniilor a dat urmĕtórea decisiune, în privința procurăreĭ vițeĭ americane de la pepinierile statuluĭ:

Avênd în vedere apropierea epoceĭ pentru aprovisionarea cu vițe americane necesarii reconstituireĭ; Avênd în vedere art. 8 și 9 din reg. Legeĭ pentru combaterea filoxereĭ; Avênd în vedere producțiunea aproximativă a pepinierelor din a. c.

Decidem:

1) Termenele de înscriere pentru obţinerea viţelor din pepinierile Statuluĭ, carĭ eraŭ fixate până în present de la 16 August până la 1 Ianuarie pentru viţele cu plată şi de la 16 August până la 1 Martie pentru gratuitate, se modifică şi de acum înainte înscrierile se pot face în tot cursul anuluĭ de la 1 Ianuarie—31 Decemvrie.

Cererile primite după 31 Decemvrie rĕmân bine înscrise pentru anul urmĕtor. Cererile sosite în anul curent de la 1 Ianuarie 1902 şi până în present, precum şi acelea ce vor sosi până la 31 Decemvrie, vor fi bine venite şi înscrise în tablourile de distribuire potrivit disponibiluluĭ.

Art. II. Maximul viţelor ce se acordă cererilor făcute este acela prevĕḑut în art. 8 din Regulament.

Art. III. Cererile vor trebuì să fie depuse la Registratura generală a Ministeruluĭ şi ele se vor clasa şi satisface după ordinea de intrare şi în limitele materialuluĭ disponibil pentru distribuit.

Art. IV. Preţurile stabilite pentru vînḑare sunt:

100 leĭ ‰ pentru viţele altoite (altoiŭ indigen).
200 » » » » » (» străin).
30 » » » » americane cu rădăcinĭ (nealtoite).
15 » » » » port-altoiŭ de 0.35
8 » » » » butaşĭ simpliĭ
50 » » » » altoite în verde (fără rădăcinĭ).

Art. V. Viţele pentru altoiŭ vîndute se vor distribuì socotite pe lungime de 0.35 cm., şi ele se vor ridicà direct din pepinieră.

Predarea port-altoilor se va face după 3 probe în presenţa părţilor.

Art. VI. Se aprobă pentru vînḑare pe lângă viţele altoite disponibile şi numĕrul de 2.000.000 pentru altoiŭ.

Art. VII. Pentru gratuitate se afectéză 1.000.000 pentru altoiŭ.

Art. VIII. Doritoriĭ de a obţine cu plată saŭ gratuit viţe de la stat, sunt ţinuţĭ a se conformà strict disposiţiunilor regulamentuluĭ legeĭ pentru combaterea filoxereĭ, pe carĭ trebue să-l aibă în vedere.

Art. XI. Direcţiunea Agricultureĭ va aduce la îndeplinire decisiunea de faţă.

* * *

Pentru complectarea locurilor vacante de elevi, ce se vor ivì în corpul telegrafo-poştal, vor fi admişĭ tineriĭ bacalaureaţĭ saŭ absolvenţĭ a 7 clase liceale.

Cererile de admisibilitate în carĭ se va arătà precis domiciliul aspirantuluĭ, se vor primi la direcţiune în tóte ḑilele, fiind însoţite de următórele acte:

1) Diploma de bacalaureat saŭ certificat echivalent pentru absolvirea liceuluĭ;

2) Act doveditor, că aspirantul e român saŭ naturalizat;

3) Act de nascere, din care să se constate că n'are etate maĭ mare de 25 anĭ împliniţĭ;

4) Tineriĭ, carĭ vor fi satisfăcut legeĭ de recrutare, trebue să prezinte actul respectiv doveditor;

5) Certificat medical din partea mediculuĭ oraşuluĭ saŭ judeţuluĭ, prin care să se constate că e sănătos, că nu sufere de vre-o maladie cronică saŭ infirmitate constituţională.

Admiterile se vor face după clasificaţiune, avêndu-se în vedere notele medieĭ generale, prevĕḑute în diploma de bacalaureat saŭ certificatul de echivalenţă.

Tineriĭ admişĭ vor primi la intrare în serviciŭ câte 48 leĭ lunar şi pe măsură ce se vor ivì locurĭ vacante de elevĭ gradul III vor fi confirmaţĭ în asemenea grade, preferându-se la numirea în acest grad, aceĭ-ce vor cunósce manipularea la aparatul Morse.

* * *

August în 13, fiind ḑiua când Mihaiŭ Vitézŭ a repurtat victoria de la Călugărenĭ, s'a ţinut o conferinţă în localul şcóleĭ Amărescii-de-jos, Romanaţĭ, înaintea sătenilor spre a le face cunoscute evenimentele marĭ din istoria Patrieĭ. A vorbit d-l I. Diaconescu învĕţător, despre însemnătatea ḑileĭ, apoĭ d-l D. Dumitrescu, notarul comuneĭ, despre viéţa luĭ Mihaiŭ şi răsbóiele luĭ până la 13 August 1595; în urmă s'a descris lupta, poziţiunea loculuĭ şi s'a reprodus cuvîntarea luĭ Mihaiŭ ţinută ostaşilor de către d-l I. Diaconescu. Se vor ţine conferinţe despre tóte ḑilele marĭ din Istoria Patrieĭ, făcêndu-se ast-fel cunoscută sătenilor întréga istorie a Românilor.

Săteniĭ aŭ rĕmas fórte mulţumiţĭ.

* * *

Revista «Renaissance latine» publică în ultimul sĕŭ numĕr lucrarea d-luĭ I. L. Caragiale «Lumînarea de pascĭ».

Acéstă nuvelă pune în relief calităţile psihologice a cunoscutuluĭ nostru scriitor. D-na Hortence Paquer care a tradus-o în Franţuzesce 'i a păstrat întréga eĭ putere dramatică. Iţĭ vin fără voe în minte povestirile luĭ Edgar Poë, când Caragiale ne descrie halucinaţiunile luĭ Leiba Zibal, nebun de frică, găsinduse în mieḑul nopţeĭ în singuratica vale a Podenilor.

* * *

Cu începere de la 22 August, d-l Secretar general al Ministeruluĭ Domeniilor va primì audienţe numaĭ Lunea, Mercurea şi Vinerea, de la orele 11—12 a. m.

* * *

Mişcarea tîrguluĭ de rîmătorĭ de la Severin pe timpul de la 1 Iulie la 15 August 1902 a fost:

Aflaţĭ 2.186; intraţĭ 438; eşiţĭ 190; rĕmaşĭ slabĭ 646; rĕmaşĭ graşĭ 1.788; Total 2.434.

Starea sanitară bună.

Preţul pe kilogram după scăderea vieţeĭ leĭ — banĭ 83.

Rasa rîmătorilor marjoletă.

Bibliografiĭ.

Aŭ apărut următórele cărţĭ ale profesoruluĭ Toma Dicescu, de la şcóla normală din Câmpulung:

Carte de citire germană (crestomatie) pentru licee, seminariĭ şi şcóle secundare de fete. (Sunt acì bucăţĭ alese din scriitorĭ, noţiunĭ de istoria literatureĭ germane şi scurte resumate la scrierile maĭ lungĭ.

Preţul 3,50.

Comentar la acéstă carte de citire, scris în limba germană, spre îndrumarea în conversaţie. (Două fascicule 2 leĭ).

Rolul Statuluĭ şi al familieĭ în educaţiune. (60 de banĭ).

Cultura morală a tinerimii. (60 de banĭ).
Individualitatea. Deprinderea. (60 de banĭ).
Pestalozzi pentru cultura și fericirea poporuluĭ. Propagarea cunoscințelor agricole prin învĕțător. (60 de banĭ).
Material pentru serbărĭ școlare și șeḑĕtorĭ sătescĭ. (1 leŭ).
Tóte aceste cărţĭ se găsesc de vînḑare la autor şi la tóte librăriile din ţară

* * *

Aŭ apărut de sub presă și se aflâ de vînḑare la autorul lor M. N. Pacu, profesor şi advocat în Galaţĭ, şi la principalele librăriĭ din ţară, următórele cărţĭ didactice:

1. **Invĕțătura Evangelică** saŭ «Explicarea textelor cu conţinut moral din cele 4 Evangeliĭ», ediţia a III-a (1902), pentru clasa II secundară de ambe-sexe şi clasa V a şcólelor secundare de fete gr. I. — Preţul unuĭ exemplar 2 leĭ 50 banĭ

2. **Morala creștină**, prima ediţie (1901), pentru clasa IV secundară de băeţĭ şi de fete.—Preţul 2 leĭ.

* * *

A apărut:
Algebra elementară pentru clasa IV-a de licee, gimnasiĭ şi şcóle secundare de fete, conform programeĭ oficiale, de N. Crapellianu.
Editura stabilimentuluĭ grafic «Progresul» din Ploescĭ.
Preţul 1 leŭ 25 banĭ.

Societățĭ economice la sate.

In ḑiua de 31 Maiŭ 1902 acéstă tovĕrăşie ţărănéscă de împrumut şi economie «Snagovul», din com. Tâncăbescĭ, jud. Ilfov, a împlinit al II-lea an de existenţă

Mersul eĭ în timp de doĭ anĭ se póte vedé din bilanţul comparativ, alăturat aci:

ACTIV	1900—1901	1901—1902	PASIV	1900—1901	1901—1902
Cassa	116.65	74.80	Capital	8.741.65	14.664 55
Banca de scont	1 395.—	5.145.—	Fond de reservă	— —	50 —
Efecte de primit	8.230.—	11.118.30	Fond de binefacerĭ	— —	150.—
			Beneficiul	1.000.—	1.473.55
Total . . .	9.741 65	16.338.10	Total . . .	9 741.65	16.338.10

Preşedinte, (ss) C. I. **Băicoianu**, Vice-Preşedinte, (ss) Pr. I. **Enescu**
Casier-comptabil, (ss) St. **Georgescu**, Secretar, (ss) E. **Teodorescu**.

După cum se vede resultatul e satisfăcĕtor şi societatea a dat şi ajutóre multor sătenĭ.

Poșta Administrațieĭ.

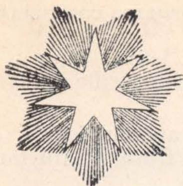
D-luĭ **N. Aristide**, Pecineaga. — Se bat în cója trunchiuluĭ aprópe de ramurĭ în sens vertical douĕ câte douĕ, se pot bate orĭ şi când.

— D-luĭ **Roman Mihăileanu**, Vînju-Mare. — Se va publică. Un numĕr costă 15 banĭ.

— D-luĭ **St. Georgescu**, Tâncăbescĭ.—Bilanţul s'a publicat. Statutele nu le-am primit.

D-luĭ **N. Popescu**, Stoiana-Dolj.—Avem colecţiunilo complecte pe toţĭ aniĭ, dar anul I şi al II-lea numaĭ broşate leĭ 6 fie-care an, anul al III legat leĭ 7 şi anul IV în fascicule leĭ 5.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucrà pentru întinderea învĕţătureĭ în popor, prin tipărirea şi rĕspândirea de scrierĭ şi publicaţiĭ morale, patriotice şi de folos practic, şi pentru împiedecarea, prin tóte mijlócele legiuite, a rĕspândireĭ de scrierĭ şi publicaţiĭ imorale, saŭ cu tendinţe contrariĭ statuluĭ şi ideiĭ naţionale române.

Cotisaţia este de cel puţin *doĭ leĭ* pe an, iar pentru învĕţătorĭ, preoţĭ ruralĭ şi sătenĭ, de cel puţin *un leŭ* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiŭ an după primirea sa, să facă a se primì în Societate cel puţin alţĭ doĭ membri noĭ.

Cererile de înscriere, însoţite de cotisaţia pe un an, se pot adresa d-luĭ *Petru Gârbovicénu*, strada Sf. Ecaterina, Bucurescĭ.

Comitetul. *Preşedinte,* **Ioan Kainderu,** *membru al Academieĭ Române.— Vice-preşedinte,* **Sava Şomănescu,** *mare proprietar, fost senator.— Admnistrator şi casier delegat,* **Petru Gârboviceanu,** *Administrator al Caseĭ Sf. Bisericĭ Autocefale Ortodoxe Române, director al Şc. Normale a Societăţiĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român; — Secretar,* **Const. Banu,** *profesor secundar şi inspector şcolar —Membriĭ,* **Spiru C. Haret,** *Ministru, profesor Univers.;* **I. Dimitrescu Procop.,** *senator şi Primar al Capitaleĭ;* **M. Vădescŭ,** *deputat, profesor universitar;* **Cristu S. Negoescu,** *profesor secundar;* **Dim. Cecropid,** *institutor, preşedinte al Societăţiĭ corpuluĭ didactic primar. — Censorĭ,* **Const. Alimăneşteanu,** *inginer de mine; Preotul econom* **Const. Ionescu,** *profesor secundar;* **Const. Alexandrescu,** *revisor şcolar*

Membriĭ înscrişĭ şi cotisaţiunĭ plătite (Urmare).

P. Popescu (R.-Sĕrat), 2 leĭ; Steliana Ionescu (R.-Sĕrat), 2 leĭ; I. Ştefănescu (Dragoslovenĭ-Terchescĭ), 1 leŭ; C. Fotin (Stiubeiŭ), 1 leŭ; Iliescu Nicolae (Costienii-de-jos), I leŭ; Dumitrescu Ión (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Ionescu Th. (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Chirculescu Virginia (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Enăcénu V., preot (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Cojocaru S. N., (Islaz-Brăila 1 leŭ; Iuga Irimia (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Vâju I. Ilie (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Óna Simion (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Oprisenescu E. Petcu (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Şisu N. Nicolae (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Vechiŭ Ión (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Ionescu Ión (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Voinescu Vasile (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Vasilescu Anastasia (Islaz-Brăila), 1 leŭ; Stroescu Dumitru (Muftiu), 1 leŭ; Andreescu Grigore (Muftiu), 1 leŭ; Ghiţă S. Leu (Silistrar), 1 leŭ; Spânu I. Nicolae (Silistrar), 1 leŭ; Pasculescu M. (Muftu), 1 leŭ; Teodorescu Ecaterina (Scor.-Vechiŭ), 1 leŭ; Banu Ióna (Urlésca), 1 leŭ; Baila D. Ştefan (Traian), 1 leŭ; Cincu M. Stoian (Urlésca), 1 leŭ; Simionescu N. (Ciόra-Radu V.), 1 leŭ; Niculescu Gh. (Ciocile), 1 leŭ; Ivănescu Alex. (Ciόra-Dicescĭ), 1 leŭ; Baltă Gh. (Insurăţeĭ), 1 leŭ; Căpriţă Ştefan (Viziru), 1 leŭ; Demetrescu Vasile (Filipescĭ), 1 leŭ; Bostan Th. (Stăncuţa), 1 leŭ; Constantinescu Ión (Ianca), 1 leŭ; Stroescu Axinte (Tătaru), 1 leŭ; Argeşénu T. Ión (Brăila), 1 leŭ; Trifan I. Petrache (Brăila), 1 leŭ; Tudor Constantin (Mov.-Mirescĭ), 1 leŭ; Sassu G. Ión (Brăila), 2 leĭ; Pappazoglu I. Georges (Brăila), 2 leĭ; Mihăilescu I. M. (Brăila), 2 leĭ; Baloban I. Stoian (Silistraru), 1 leŭ; Căpitan S. Leonte (Bucurescĭ), 5 leĭ; Angelina S. Leonte (Bucurescĭ), 3 leĭ; Constantin Metchevicĭ (Bucurescĭ), 2 leĭ; Natalia Drouhet (Bârlad), 3 leĭ; Alexandrina Pipirescu (Bârlad), 2 leĭ; E. Baptist (Bucurescĭ), 3 leĭ.

Numĕrul membrilor înscrişĭ cu începerea anuluĭ al II (1902) al societăţiĭ, e de 967 iar numĕrul banilor încasaţĭ de la aceştia şi de la vechiĭ membriĭ, e de 3.953 leĭ şi 20 banĭ.

(Va urma în No. viitor).

SOCIETATE IN COMANDITA

WEIL JOSEPH & C-ie

Bucuresci

Str. Smârdan 7, (Casa Zerlendi).

MAŞINE AGRICOLE ŞI INDUSTRIALE

Oferă d-lor Agricultorĭ pentru sesonul curent, urmĕtórele specialităţĭ:

Sĕmănătóre în Rîndurĭ

Celebra Marca

„U N I C U M   D R I L L“

Patent Melichar «hors concours» cu care se póte semăna orĭ-ce soiŭ de sĕmînţă fără a se schimbà róte saŭ fuse.

Cele maĭ simple, cele maĭ uşóre, cele maĭ practice, de o perfecţiune neatinsă până aḑĭ de nici un alt sistem existent în România.

N.B. A se feri de sĕmănătóre în rîndurĭ carĭ aŭ ţevĭ conducĕtóre de fer în forma furtunuluĭ spiral, stricându-se lesne şi a se feri de semănătóre în rîndurĭ carĭ aŭ rotiţe canelate pentru sĕmănat, de óre-ce în majoritatea cazurilor strivesc seminţele.

Plugurĭ Universale şi NORMALE cu 2 brazde, marca Z H 9 N. sistem Sack perfecţionat, întregĭ de oţel, din fabrica BAECHER, Raudnitz (Boemia).

Triore cu table fresuite originale «Heid» cu unul şi douĕ cilindre, cu ventilaţie, ultimele modele perfecţionate.

Grappe flexibile cu lanţurĭ originale «Howard», întregĭ de oţel.

Grappe flexibile cu douĕ şi treĭ campurĭ originale «Ransomes» de oţel curat.

Garanţie pentru irreproşabila funcţionare şi soliditate. — Preţurĭ şi condiţiunĭ de plată avantagióse. —

Cel maĭ mare şi vast magasin şi singurul care *vinde eftin.*

Ḑilnic sosesc Incălţăminte Negre şi Colorĭ, pentru Bărbaţĭ, Dame şi Copiĭ, din propia nóstră Fabrică, lucrate de noĭ.

Preţurĭ corente la Ghete de Bărbaţĭ:

de Vax cu Elastic saŭ Şireturĭ	Leĭ	10.95, 11.95, 12 95, 13.95.
» » » Nasturĭ	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic saŭ Şireturĭ	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturĭ	»	13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturĭ	»	13.95, 14.95, 15.95.

Preţurĭ corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Şireturĭ	Leĭ	10.95, 12.95, 13.95.
» » » » Botonĭ	»	11.95, 12 95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » Colorĭ » »	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturĭ şi Şireturĭ	»	7.95, 8.95, 9.95.
Pantofĭ de Chuvreau albĭ decoltaţĭ	»	5.95, 6.95.
Idem cu Şireluri şi Nasturĭ	»	6.95, 7.95, 8 95.
Idem de Lack diferite forme	»	5.95, 6.95, 7,95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame şi Bărbaţĭ cu preţurĭ fabulos de eftine.

In tot de a una se găsesc marĭ cantităţĭ de mănuşĭ Glacé, Albe, Colorĭ, şi Negre pentru Dame Leĭ 2.50.

» Bărbaţĭ » 2.95.

Rupĕndu-se la încercare, se dă altă pereche.

Magasin la tóte Sesónele, Calea Victorieĭ No. 27, alăturĭ de Poliţia Capitaleĭ, Bucurescĭ.

5%
Cupon de reducţie pentru cititoriĭ Albineĭ.

Cititoriĭ revisteĭ vor avé un scăḑĕmînt de 5% din preţurile însemnate, presentând cuponul.

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl, S-sor I. St. Rasidescu, Str. Dómneĭ, 16.— Bucurescĭ.